

Wzorzec FCI nr 352 /05.12.2017

ROSYJSKI TOY

rewizja tłumaczenia polskiego marzec 2024 Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Rosja.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 07.11.2017

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI Grupa 9 Psy ozdobne i do towarzystwa.

Sekcja 9 Miniaturowe spaniele kontynentalne i rosyjskie toye

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Na początku XX wieku, angielski toy terrier był jedną z najpopularniejszych ras ozdobnych w Rosji. Jednak w okresie między 1920 a 1950 rokiem hodowla czystej krwi toy terrierów niemalże zupełnie zamarła, a liczba psów tej rasy osiągnęła krytycznie niski poziom. Dopiero w połowie lat 50- tych rosyjscy hodowcy wznowili prace nad rozwojem rasy.

Praktycznie wszystkie psy użyte wówczas do hodowli nie posiadały rodowodów; wiele z nich nie było czystej rasy. Wzorzec ustalony dla toy terrierów znacząco różnił się od wzorca angielskiego toy terriera w wielu punktach. Od tego momentu, rozwój rasy w Rosji przebiegał niezależną drogą. 12 października 1958 roku w miocie krótkowłosej pary, z których jeden miał nieco dłuższą szatę, urodził się piesek z atrakcyjnymi piórami na uszach i kończynach. Postanowiono utrwalić tę cechę.

Samiec ten był użyty do krycia suki, która również miała nieco dłuższą szatę. W ten sposób pojawiła się odmiana długowłosa rosyjskiego toya. Nazwano ją Moskiewskim Długowłosym Toy Terrierem.

Hodowczyni z Moskwy, Evgienija Fomiczna Zharova odegrała istotną rolę w tworzeniu tej odmiany rasy.

Działo się to na przestrzeni długiego czasu; rozwój rasy, prowadzony na bazie zamkniętej populacji, w połączeniu ze specjalnie zaplanowaną selekcją doprowadził do stworzenia nowej rasy: rosyjskiego toya w dwóch odmianach: długowłosej i krótkowłosej.

WRAŻENIE OGÓLNE: mały, elegancki piesek, długonogi, z delikatnym kośćcem i suchymi mięśniami. Bardzo harmonijnie zbudowany, o dobrych proporcjach.

Dymorfizm płciowy tylko nieznacznie wyrażony.

WAŻNE PROPORCJE: Długość tułowia taka sama jak wysokość w kłębie.

Odległość od ziemi do łokcia jest jedynie nieznacznie większa, niż połowa wysokości

w kłębie; klatka piersiowa sięga do łokcia. Długość kufy jest mniejsza niż długość mózgoczaszki.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: żywy, bardzo wesoły, nie tchórzliwy, ani nie agresywny. Ciekawski. Mocno przywiązany do właściciela.

GŁOWA: mała w porównaniu z tułowiem. Lekka, sucha, klinowata, jeśli patrzeć z góry. Guz potyliczny nie jest wyraźny

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: wysklepiona wysoko lecz niezbyt szeroka (szerokość na poziomie łuków jarzmowych nie przekracza głębokości czaszki). Lekko zaokrąglone czoło, zaokrąglenie ma być wyraźne ale nie przesadne.

Stop: wyraźnie zaznaczony, średniej głębokości.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: mały, czarny lub odpowiadający kolorem umaszczeniu, z dobrze rozwartymi nozdrzami.

Kufa: sucha i zwężająca się, krótsza niż mózgoczaszka, od 1/3 do 2/5 długości głowy.

Prosty grzbiet nosa. Wargi: delikatne, suche, zwarte i przylegające, ciemne lub zharmonizowane z kolorem szaty.

Szczęki/Uzębienie: zęby białe, średniej wielkości. Zgryz nożycowy. Dozwolone, ale nie pożądane cęgi na 2 lub 3 parach siekaczy.

Kości policzkowe: płaskie, tylko nieznacznie wystające.

Oczy: dość duże, zaokrąglone, ciemne, wyraziste, szeroko rozstawione i skierowane prosto do przodu. Powieki ciemne lub zharmonizowane z kolorem szaty, ściśle przylegające. Wyraz pełen zainteresowania, ciekawski, przyjazny, inteligentny.

Uszy: duże, delikatne, wysoko osadzone, stojące i skierowane do przodu, w kształcie równoramiennej trójkąta; u odmiany długowłosej mogą być trochę rozstawione na boki.

SZYJA: długa, smukła, wysoko noszona.

TUŁÓW:

Górna linia: stopniowo opadająca od kłębu do nasady ogona. Kłęb: lekko zaznaczony.

Grzbiet: mocny i prosty.

Lędźwie: krótkie, nieznacznie wysklepione, dostatecznie umięśnione.

Zad: dostatecznie długi, średniej szerokości, opadający pod kątem ok. 15° do linii poziomej

Klatka piersiowa: sięga do łokcia, na przekroju lekko owalna

Linia dolna i brzuch: podciągnięty brzuch i zaznaczone słabizny, tworzy łagodny łuk od klatki piersiowej do słabizn.

OGON: średniej długości, szablasty lub sierpowaty, nieskręcony. Osadzony umiarkowanie wysoko; pożądane by w ruchu był noszony powyżej grzbietu, ale nie leżący na nim, dozwolone jest przycięcie ogona na długość 2 - 4 kręgów

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: widziane z przodu są proste i równoległe; widziane z boku ustawione pod tułowiem. Odległość od podłoża do łokcia jest niewiele większa niż połowa wysokości w kłębie.

Łopatki: umiarkowanie długie i lekko spionowane.

Ramię: tworzy z łopatką kąt 100 - 110° stopni. Długość kości ramiennej jest w przybliżeniu równa długości łopatki.

Łokcie: przylegają do tułowia.

Przedramię: długie, proste.

Nadgarstki: suche.

Śródrezcze: prawie prostopadłe, oglądane z przodu proste.

Łapy: małe, owalne, nie wykręcone ani do środka, ani na zewnątrz. Palce zwarte i wysklepione. Pazury i elastyczne opuszki są czarne lub zharmonizowane z kolorem szaty.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: widziane z tyłu są proste i równoległe, lecz ustawione nieco szerzej niż kończyny przednie. Stawy kolanowe i skokowe wystarczająco kątowne w stosunku do kończyn przednich. Oglądane z boku odstawione ku tyłowi.

Udo: mięśnie są suche i dobrze rozwinięte.

Podudzie: udo i podudzie są tej samej długości.

Stawy skokowe: wystarczająco kątowne.

Śródstopie: ustawione pionowo.

Stopy : wysklepione, nieco węższe niż łapy. Pazury i opuszki są czarne lub zharmonizowane z kolorem szaty.

RUCH: lekki, dziarski, szybki, pełen energii. Krok umiarkowanie długi. Bez zauważalnych zmian linii grzbietu w czasie ruchu. Dopuszczalna jest w ruchu lekko opadająca linia grzbietu. Głowa noszona dumnie i wysoko, dostatecznie wysoko noszony ogon.

SKÓRA: cienka, i ściśle przylegająca.

SZATA

SIERŚĆ: istnieją dwa typy w rasie: krótkowłosa i długowłosa.

- krótkowłosa: krótka, ściśle przylegająca, błyszcząca sierść, bez podszerstka i bez przelysien.

- długowłosa: tułów jest pokryty umiarkowanie długim (3-5 cm), prostym lub lekko falistym, ściśle przylegającym włosem. Szata na głowie i na przednich partiach kończyn jest krótka i ściśle przylegająca. Wyraźne pióra na tylnych partiach kończyn. Uszy są pokryte gęstym, długim włosem, tworzącym pióra. Psy dorosłe powinny mieć pióra całkowicie zasłaniające zewnętrzne brzegi i czubki uszu. Szata na tułowie nie powinna robić wrażenia nastroszonej ani zbyt obfitej.

MAŚĆ: czarna podpalana, czekoladowa podpalana, błękitna podpalana, lila podpalana. Również rude w dowolnym odcieniu z czarnym, czekoladowym, błękitnym lub lila nalotem. Kremowa, płowa, ruda bez nalotu. Barwa nosa odpowiada maści zasadniczej.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie: psy i suki: 22 – 27 cm . Pożądana wysokość 25 cm.

Waga: psy i suki: do 3 kg. Pożądana waga 2,3 kg.

WADY

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od stopnia ich nasilenia.

- Lękliwość
- Wysokość mniej niż 22 lub więcej niż 27 cm.
- Długi tułów, zbyt wysklepione lędźwie, ostro ścięty zad
- Brak 1 lub dwóch siekaczy w szczęce lub żuchwie
- Półstojące uszy u odmiany długowłosej, jeśli nie jest to spowodowane zbyt obfity owłosieniem.
- Uszy półstojące u odmiany krótkowłosej
- Słaba żuchwa
- Kufa ciężka lub szczupacza

- Wklęsły lub wypukły profil
- Łokcie wciśnięte, palce rozstawione na zewnątrz
- Stromy front i tył
- Kątowanie stawów skokowych i kolanowych nadmierne
- Nisko osadzony ogon, ogon skręcony spiralnie lub zakręcony, leżący na grzbiecie
- Obecność małych łysin u psów krótkowłosych
- Zbyt długa, lekko pofalowana lub zbyt krótka szata na tułowi u psów długowłosych, sierść zmierzwiona lub powiewna, brak ozdobnych włosów na ogonie
- Małe, białe łaty na klatce piersiowej i palcach
- Podpalanie zbyt rozległe lub przesiane ciemnym kolorem.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lęklivość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Tyłozgryz, przodozgryz., zgryz cęgowy na wszystkich siekaczach. Krzywe szczęki . Brak choćby 1 kła; brak więcej niż 2 siekaczy w szczęce lub żuchwie.
- Kły szczęki raniące podniebienie.
- Język stale widoczny przy zamkniętym pysku.
- Otwarte ciemiączko powyżej 9 miesiąca życia
- Krótkie nogi
- Zbyt rozbudowana i masywna klatka piersiowa
- Uszy półstojące u odmiany krótkowłosej
- Wiszące uszy u odmiany długowłosej
- U odmiany krótkowłosej liczne przelysienia (powyżej 25% powierzchni ciała). Sierść na tułowi bardzo delikatna, luźna lub zbyt długa i zbyt zmierzwiona. Wyraźne pióra na ogonie. Ślady trymowania.

- U odmiany długowłosej brak piór na uszach, uszy załamane, ślady trymowania na ciele, włos kędzierzawy.
- Ogon skrzywiony lub zniekształcony
- Białe znaczenia na głowie, brzuchu i powyżej nadgarstka; duże, białe łaty na klatce piersiowej, obecność pręgowania; kolory niewymienione we wzorcu
- wysokość powyżej 29 cm lub poniżej 18 cm
- waga większa niż 3 a niższa niż 1,5 kg

N.B.

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra całkowicie umieszczone w worku mosznowym
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.